

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **T/1620/6.**

Benyújtás dátuma: **2022-10-27 12:54**

Parlex azonosító: **IFJWFMC0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Tóth Bertalan (MSZP), Dr. Gurmai Zita (MSZP), Dr. Harangozó Tamás (MSZP), Dr. Hiller István (MSZP), Dr. Molnár Zsolt (MSZP), Hiszékeny Dezső (MSZP), Komjáthi Imre (MSZP), Kunhalmi Ágnes (MSZP), Szabó Sándor (MSZP), Vajda Zoltán (MSZP)**

Jogsabályi hivatkozás: **Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 40. § (1) bekezdés**

Törvényjavaslat címe: **Magyarország biztonságát szolgáló egyes törvények módosításáról**

A módosító javaslatot tárgyaló bizottság: **Honvédelmi és Rendészeti Bizottság**

Módosító javaslat ¹

Módosítópont sorszáma: **1.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **13. §**

Módosítás jellege: **elhagyás**

[13. §

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. §

(1) Az egyén szociális biztonságáért elsősorban önmaga felelős.

(2) Ha az egyén a szociális biztonságának megteremtésére önhibáján kívül nem képes, abban – anyagi lehetősége és személyes képessége arányában – a hozzátartozó kötelessége segíteni.

(3) Ha az egyén megélhetése önmaga és a hozzátartozók által nem biztosítható, a lakóhelye szerinti települési önkormányzat gondoskodási kötelezettsége áll fenn.

(4) Az állami támogatásban részesülő karitatív szervezetek feladata a szociális biztonságban nem élők felkutatása és – erejükhöz mérten történő – segítése.

(5) Ha az egyén szociális biztonsága a (4) bekezdésben foglaltak ellenére nem teremthető meg, annak biztosítása az állam kötelezettsége.”]

¹ A módosító javaslatban egy vagy több (ebben az esetben egymással összefüggő, tartalmilag-logikailag összetartozó, részelemeiben egymástól elválaszthatatlan) módosítás tüntethető fel. Az egy módosító javaslatban benyújtott módosító pontok a továbbiakban összefüggőként kezelendők.

Indokolás

A Magyar Szocialista Párt szerint gondoskodó, esélyteremtő államra van szükség, ezért módosító javaslatunk célja, hogy elhagyásra kerüljön a kormány által javasolt módosítás a szociális törvényben.

A Pintér Sándor belügyminiszter által benyújtott salátatörvény szerint ugyanis az állam mostantól nem garantálja senki szociális biztonságát, azért mindenki önmaga felelős. Kimondják, törvénybe iktatják azt, amit eddig is tettek. A kormány által „gondoskodási sorrendnek” nevezett elv szerint elsősorban mindenki önmagáért felel, majd a hozzátartozó, a karitatív szervezetek, az önkormányzatok a felelősek és ha ezek sem tudnak segíteni, akkor lép be az állam. A szociális érzéketlenség legújabb megnyilvánulása ez.

„Akinek nincs semmije, aki nem vitte semmire az életben, az annyit is ér” - Lázár János örökbecsű mondata több mint 10 éve hangzott el. Azóta a kormány számtalanszor bebizonyította, hogy valóban így gondolkodik, világossá vált az évek során, hogy ez a szociális érzéketlenség kormánya. Az Orbán-kormány az elmúlt évtizedben bűnbakot csinált a rokkantakból, a hajléktalan emberekből, a munkanélküliekből, a cigányokból, a menekültekből, a melegekből, a transzneműekből. Sőt azóta bűnbak lett a katás vállalkozó, a pedagógus és a diák is.

Magyarországon 2022-ben kimondatik, törvényben kihirdetik, hogy mindenki a saját szerencséjének kovácsa. Ezzel nem csak az a gond, hogy ismét az egyénre és családjára hárítja a felelősséget a kormány (ezt már számos alkalommal tette, jelezte, pl: szociális temetés, PTK módosítás, stb), hanem most alapvetően magát is kivonja a feladatok, a szociális felelősségvállalás alól, azzal, hogy az önkormányzatokra, és a karitatív szervezetekre tolja a nagyobb felelősséget. Ilyen neoliberális gondolkodás még egyik kormány szociálpolitikájára sem volt jellemző.

Ráadásul figyelmen kívül hagyják azt a tényt, hogy a szociális törvény első paragrafusának (1) bekezdése így szól: *„E törvény célja, hogy a szociális biztonság megteremtése és megőrzése érdekében meghatározza az állam által biztosított egyes szociális ellátások formáit, szervezetét, a szociális ellátásokra való jogosultság feltételeit, valamint érvényesítésének garanciáit.”* Ehhez képest a módosítás révén a következő szakaszban azonnal az egyént teszi önmaga szociális biztonságáért felelősnek a kormány. Sőt még az Alaptörvény is kimondja, hogy *„Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson”*. Igaz, hogy már ez is visszalépés volt a régi Alkotmányhoz képest, hiszen már csak „törekszik”, de most tíz évvel később már ez is idillien hangzik. Sőt az Alaptörvény említett szakaszának második bekezdése szerint: *„Magyarország a szociális biztonságot az (1) bekezdés szerinti és más rászorulóknak esetében a szociális intézmények és intézkedések rendszerével valósítja meg.”* Ebből világos, hogy az állam elsődleges felelősséggel bír, és nem háríthatja át azt direktben másra.

Elfogadhatatlan, hogy amikor ekkora a gazdasági válság, ilyen mértékű az infláció, amikor növekszik a munkanélküliség, akkor mégis, hogyan legyen mindenki a saját szociális biztonságáért felelős? A kormány arra sem volt képes, hogy népszavazást írjon ki, az egyébként közel félmillió

ember által aláírt kezdeményezésről, hogy 9 hónap legyen újra a munkanélküli ellátás ideje. Mert ma, ha egy ember elveszíti az állását, akkor legfeljebb három hónapig kap valami alamizsnát az államtól, ezután legjobb esetben is mindössze 22 800 forintot kaphat. Ez az a szociális segély, amit 11 éve csökkentettek le, és amit azóta be is fagyasztottak. Ma, amikor ezer forint egy kiló kenyér, akkor mégis, hogy van képük a szociális törvénybe beleírni, hogy elsősorban mindenki magáért felelős?! A szociális törvénynek nem az életre nevelés a célja, hanem a rászorulóknak segítése, a szociális biztonság megteremtése, ahogyan az a törvényben is szerepel. Ez olyan, mintha az egészségügyről szóló törvény azzal kezdődne, hogy mindenki éljen egészségesen.

Nemrégiben derült ki, hogy másfél év alatt két és félszeresére nőtt azok száma, akik kiestek a társadalombiztosítási rendszerből. Tavaly márciusban 55 ezren voltak, most már 141 ezren élnek érvénytelen táj-számmal. Ők ma semmilyen egészségügyi ellátásra nem jogosultak, nekik még a sürgősségi ellátásért is fizetniük kell. Ez is az Orbán-kormány műve.

Valójában, amit most beleírnának a szociális törvénybe nem más, mint az elmúlt 12 év társadalompolitikájának az összegzése. A már említett lázári gondolatok jogszabályi megtestesülése. Volt olyan szakember, aki minderre azt mondta, hogy „Magyarország megvalósítja az inverz jóléti állam koncepcióját, hiszen akkor von el a legtöbbet az állampolgáraitól, amikor a legnagyobb szükség lenne a segítségre”.

A Magyar Szocialista Párt szerint azonban a szociális biztonság megteremtése mindennél fontosabb, a felelősség alól pedig az állam nem bújhat ki, ezért javasoljuk a hatályos szöveg megtartását.